

2. W ramach zarzutu drugiego powołano się na brak podstawy prawnej w celu nałożenia korekty w odniesieniu do wydatków poniesionych ponad 24 miesiące przed powiadomieniem o pierwszych wynikach kontroli, naruszenie art. 52 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽³⁾ i fakt, że Komisja przekroczyła swoje kompetencje *ratione temporis*, gdy nałożyła sporne korekty finansowe.
3. Zarzut trzeci, dotyczący w szczególności korekty nałożonej w odniesieniu do środków 125A i 123A, opiera się na naruszeniu zasady *ne bis in idem*, pewności prawa, dobrej administracji, uzasadnionych oczekiwań państw członkowskich i proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty jest w szczególności oparty na korekcie zastosowanej do środka 125A i dotyczy naruszenia art. 24 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 65/2011⁽⁴⁾, art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 i przepisów krajowego programu rozwoju obszarów wiejskich, który Komisja zatwierdziła na okres 2007–2013, na niewystarczającym uzasadnieniu co do podstawy prawnej korekty, a także na braku podstawy prawnej i uzasadnienia oraz na błędzie dotyczącym okoliczności faktycznych w odniesieniu do nałożonej ryczałtowej korekty finansowej i jej wymiaru (10 %).
5. W ramach zarzutu piątego, dotyczącego, w szczególności, korekty zastosowanej do środka 125A, podniesiono, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, art. 34 rozporządzenia (UE) nr 908/2014 i wytycznych C(2015)3675 z dnia 8 czerwca 2015 r., prawa do bycia wcześniej wysłuchanym, prawa do obrony, a także zasad uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności. Skarżąca twierdzi także, że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające i że decyzja jest obciążona błędem dotyczącym okoliczności faktycznych.
6. Zarzut szósty opiera się w szczególności na korekcie nałożonej w odniesieniu do środków 321 i 322 i dotyczy naruszenia art. 24 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 65/2011 i wytycznych C(2015)3675 z dnia 8 czerwca 2015 r., błędu dotyczącego okoliczności faktycznych, braku uzasadnienia i naruszenia zasady proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy opiera się w szczególności na korekcie zastosowanej do środka 123A. W ramach tego zarzutu podniesiono, że omawiana korekta została nałożona z naruszeniem art. 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 65/2011, art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i art. 34 rozporządzenia nr 908/2014, ze względu na błąd dotyczący okoliczności faktycznych i na podstawie niewystarczającego uzasadnienia. Ponadto podniesiono naruszenie prawa do bycia wysłuchanym i prawa do obrony Republiki Greckiej, a także zasady proporcjonalności.

(1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/201 z dnia 12 lutego 2020 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2020) 541] (Dz.U. 2020, L 42, s. 17).

(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. 2014, L 255, s. 59).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

(4) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. 2011, L 25, s. 8).

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – JP / Komisja

(Sprawa T-247/20)

(2020/C 222/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JP (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 lutego 2020 r. C(2020) 1195 final oddalającej ponowny wniosek o udostępnienie dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 do 5399; oraz
- obciążenie strony pozwanej symboliczną kwotą 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wyrządzoną stronie skarżącej oraz kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1049/2002 dotyczących ochrony prywatności i integralności jednostki
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 dotyczącego częściowego dostępu oraz zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2020 r. – Klymenko / Rada**(Sprawa T-258/20)**

(2020/C 222/31)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: adwokat M. Phelippeau)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi Oleksandra Viktorovycha Klymenki za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2020/373 z dnia 5 marca 2020 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/370 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.